

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Από το 2007 σημειώθηκε υπέρβαση των ημερήσιων και ετήσιων οριακών τιμών των σωματιδίων PM₁₀ σε 35 και 9 ζώνες αντίστοιχα. Παρά την εν λόγω παράβαση του άρθρου 13, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το παράρτημα XI, της οδηγίας 2008/50/ΕΚ, η Δημοκρατία της Πολωνίας, κατά παράβαση του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 23, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/50/ΕΚ, δεν έλαβε τα κατάλληλα μέτρα στα προγράμματα για την ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα προκειμένου να διασφαλίσει την κατά το δυνατό μικρότερη διάρκεια της υπερβάσεως των ορίων.

Η μη λήψη των οικείων μέτρων προκύπτει, μεταξύ άλλων, από το χρονικό διάστημα κατά το οποίο σημειώθηκε υπέρβαση των οριακών τιμών και από την έλλειψη νομοθετικών διατάξεων που να θέτουν τιμές εκπομπών για καύσιμα τα οποία χρησιμοποιούνται στον τομέα της ατομικής παραγωγής θερμότητας και τιμές εκπομπών για ατομικές εγκαταστάσεις θέρμανσης.

(¹) ΕΕ 2008, L 152, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunale di Milano (Ιταλία) στις 22 Αυγούστου 2016 — Sacko Moussa κατά Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano

(Υπόθεση C-348/16)

(2016/C 343/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Milano

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Sacko Moussa

Καθή: Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει η οδηγία 2013/32/ΕΕ (¹) (ιδίως τα άρθρα 12, 14, 31 και 46 αυτής) την έννοια ότι επιτρέπει διαδικασία, όπως η ιταλική διαδικασία (που προβλέπεται από το άρθρο 19, παράγραφος 9, του νομοθετικού διατάγματος 150/2011) με την οποία παρέχεται στη δικαστική αρχή που επιλαμβάνεται της προσφυγής αιτούντος άσυλο –του οποίου η αίτηση απορρίφθηκε κατόπιν πλήρους εξέτασης, συμπεριλαμβανομένης ακρόασης, από την αρμόδια για την εξέταση των αιτήσεων ασύλου διοικητική αρχή– η δυνατότητα να απορρίψει την προσφυγή αυτομάτως, χωρίς να υποχρεούται να προβεί σε νέα ακρόαση του αιτούντος, στην περίπτωση που η προσφυγή είναι προδήλως αβάσιμη και η απορριπτική απόφαση της διοικητικής αρχής δεν φαίνεται, επομένως, να μπορεί να ανατραπεί;

(¹) Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (ΕΕ L 180, σ. 60).

Αναίρεση που άσκησαν στις 24 Ιουνίου οι Salvatore Aniello Pappalardo, Pescatori La Tonnara Soc. coop., Fedemar Srl, Testa Giuseppe & C. s.n.c, Pescatori San Pietro Apostolo Srl, Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo & C., Valentino Pesca s.a.s., di Camplone Arnaldo & C. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 27 Απριλίου 2016, στην υπόθεση T-316/13, Pappalardo κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-350/16 P)

(2016/C 343/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναρρεσιόντες: Salvatore Aniello Pappalardo, Pescatori La Tonnara Soc. coop., Fedemar Srl, Testa Giuseppe & C. s.n.c, Pescatori San Pietro Apostolo Srl, Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo & C., Valentino Pesca s.a.s., di Camplone Arnaldo & C (εκπρόσωποι: V. Cannizzaro και L. Caroli, avvocati)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι ανααιρεσιόντες ζητούν από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

- Κυρίως, να ανατρέψει την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 27 Απριλίου 2016 επί της υποθέσεως T-316/13 και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να αποφανθεί σύμφωνα με τις αρχές δικαίου που έχει διατυπώσει το Δικαστήριο.
- Επικουρικώς, εφόσον το Δικαστήριο κρίνει ότι τα στοιχεία της υποθέσεως καθιστούν δυνατό το ενδεχόμενο αυτό, σύμφωνα με το άρθρο 61 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, να αποφανθεί επί της ουσίας όσον αφορά το αίτημα που υπέβαλαν πρωτοδίκως οι νυν ανααιρεσιόντες με το εισαγωγικό δικόγραφο της αγωγής τους ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, ειδικότερα δε:
 1. να διαπιστώσει την εξωσυμβατική ευθύνη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής όσον αφορά τη ζημία που προκάλεσε στους νυν ανααιρεσιόντες η έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) 530/2008 της Επιτροπής, της 12ης Ιουνίου 2008, για τη θέσπιση επειγόντων μέτρων όσον αφορά τα σκάφη γρι-γρι που αλιεύουν τόνο στον Ατλαντικό Ωκεανό, ανατολικά του γεωγραφικού μήκους 45° Δ, και στη Μεσόγειο, ο οποίος κηρύχθηκε ανίσχυρος με την απόφαση του Δικαστηρίου, της 17ης Μαρτίου 2011, που εκδόθηκε επί της υποθέσεως *AJD Tuna*, C-221/09 (ΕΥ:C:2011:153), και
 2. κατά συνέπεια, να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να αποκαταστήσει τις ζημίες που υπέστησαν οι νυν ανααιρεσιόντες.
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων της υποθέσεως.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

- I. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ως στερούμενη εν προκειμένω σημασίας τη διάταξη που το ίδιο εξέδωσε στις 14 Φεβρουαρίου 2012 επί της υποθέσεως T-305/08, όσον αφορά τον καθορισμό του περιεχομένου της κηρύξεως του κανονισμού 530/2008 ως ανίσχυρου με την απόφαση *AJD Tuna*.

Για να κρίνει ότι παρέλκει η απόφαση επί της υποθέσεως T-305/08, το Γενικό Δικαστήριο, στη διάταξη του της 14ης Φεβρουαρίου 2012, ερμήνευσε την απόφαση *AJD Tuna* ως δεχόμενη καθ' όλα τα αιτήματα του προσφεύγοντος στην υπόθεση εκείνη, με αποτέλεσμα να κηρυχθεί ανίσχυρο το άρθρο 1 του κανονισμού 530/2008. Ο καθορισμός του περιεχομένου της κηρύξεως της διατάξεως ως ανίσχυρης αποτελούσε, επομένως, το αντικείμενο του διατακτικού της διατάξεως της 14ης Φεβρουαρίου 2012.

Ως εκ τούτου, στην απόφαση κατά της οποίας ασκήθηκε η υπό κρίση αίτηση ανατρέσεως, το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε να εφαρμόσει την κήρυξη του κανονισμού 530/2008 ως ανίσχυρου, με την απόφαση *AJD Tuna*, βάσει του περιεχομένου που καθορίστηκε με τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 2012, επί της υποθέσεως T-305/08.

- II. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων διά του κανονισμού 530/2008 δεν συνιστούσε κατάφωρη και πρόδηλη παραβίαση.

Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη ότι ο κατάφωρος και πρόδηλος χαρακτήρας της παραβιάσεως της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων απέρρεε ήδη από την απόφαση *AJD Tuna*. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο δεν εφήρμοσε τις αρχές που διατυπώθηκαν με τη δική του νομολογία, στις αποφάσεις επί των υποθέσεων *Schneider* κατά Επιτροπής, T-351/03, και *Artegodan* κατά Επιτροπής, T-429/05. Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο δεν εφήρμοσε το κριτήριο που διατύπωσε το Δικαστήριο με την απόφασή του της 16ης Ιουλίου 2009, επί της υποθέσεως *Επιτροπή κατά Schneider*, C-440/07 P.